

mig for en Henstilling, jeg havde tilladt mig . . . det var i Anledning af Lovforslaget om den udvidede Kødkontrol. De var endogsaa saa elskværdig at sige mig, at mine Meddelelser om Indretningen af de argentinske Slagterier paa flere Punkter havde haft afgørende Indflydelse paa Forslagets endelige Affattelse. Jeg har derfor troet . . . jeg indrømmer, det er meget dristigt . . . men jeg har altsaa ment . . . havde altsaa haabet at have en lille Smule Berettigelse til at henvende mig personlig til Dem i denne Sag, der ligger saa mange af Partiet overordenlig stærkt paa Sinde.«

Hertil svarede Tyrstrup ikke noget. Han sad træt tilbagelænet og strøg Haanden nedover Ansigtet, mens han holdt Øjnene lukkede en lille Tid.

»Hvad har De i Grunden imod Provst Broberg?« spurgte han derpaa. »De maa jo kunne huske ham fra den Tid, han sad i Folketinget. Han var altid en trofast Partifælle og desuden en af Tingets livligste Talere.«

»Undskyld! Provstens Person har jeg ikke indladt mig paa at bedømme. Jeg vilde blot gerne . . . vilde kun tillade mig at gøre opmærksom paa, at Provst Broberg var en af dem, der ved sidste Valg traadte aabenlyst op mod Enslev. Han bekæmpede hans Kandidat i sin Valgkres til Fordel for Hr. Højskoleforstander Aleksandersen, som jo ogsaa blev valgt.«